

INDEX:

Índex.....	pàg.1
Impressionisme.....	pàg.2-3
Biografia de Monet.....	pàg.4-5-6
Comentari de tres obres de Monet.....	pàg.7
Nenúfars.....	pàg.8-9
Impressió, Sol ixent.....	pàg.10-11
Palau Da Mula.....	pàg.12
Bibliografia.....	pàg.13

BIBLIOGRAFIA:

-GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA (volum 8 i 10)

-ARTE-MUNDO MODERNO:

Editorial Espasa

-HISTORIA DEL ARTE (volum VIII)

Editorial Salvat

-DICCIONARI DE L'ART MODERN (Conceptes, idees i tendències)

Editorial Biblioteca Valenciana

-INTERNET

www.naoe.t.u-tokyo.ac.jp/~60393/gareilly.html. (Gallery Suzuki)

www.folksonline.com/folks/sd/contrib.htm

www.grooviespad.com/grooviespad/library/gallery.htm

www.kimbellart.org/sitemap.htm

(Kimbell Art Museum, Fort Worth, TEXAS)

www.intermonet.com/oeuvre/venise.htm

-ARTE EUROPEO I NORTE-AMERICANO DEL SXIX

Editorial Espasa–Calpe

–HISTORIA UNIVERSAL DE L'ART DEL SXIX (volum III)

Editorial Planeta

IMPRESSIONISME:

DEFINICIÓ I INICIS:

Corrent pictòric que s'originà a França en la dècada de 1860.

L'Impressionisme va sorgir d'una sèrie d'artistes que es van unir perquè tenien la necessitat d'expressar-se, el Saló Oficial de París no els reconeixia i a més menyspreava la seva obra.

Un pintor si volia donar-se a conèixer com a tal i fer-se un lloc, havia d'exposar al Saló Oficial que tenia uns criteris d'acceptació de les obres molt rigorosos, basats en la tradició conservadora. Si no era acceptat al Saló Oficial, això significava la seva marginació i fracàs.

Al 1874, un grup de pintors, farts de ser rebutjats al Saló Oficial i amb ganes d'exposar, van ajuntar-se al pis del fotògraf Nadar i van mostrar les seves obres sota el títol de Societat Anònima Corporativa d'Artistes Pintors Escultors Gravadors, donant a entendre que en aquella mostra hi tenien cabuda tots els artistes que haguessin estat rebutjats i tinguessin ganes d'exposar.

Louis Leroy, va fer una dura crítica d'aquella exposició al diari Le Cherivari, a la qual va posar com a títol i per ridiculitzar el moviment Els Impressionistes.

CARACTERÍSTIQUES:

El que volia l'Impressionisme era captar la llum, impressionar sobre la tela els clars i obscurs que la llum creava en el paisatge segons l'hora del dia, el lloc on es situés l'artista, etc.

L'Impressionisme té arrels en la física de Newton.

Teoria de l'espectre òptic: Un raig de llum blanca al passar per un prisma (cristall) es descomposa en colors.

De la descomposició de la llum blanca sorgeixen aquests colors:

–Roig –Verd –Púrpura

–Taronja –Cian

–Groc –Blau

Els colors de l'espectre òptic es divideixen en dos grups:

COLORS PRIMARIS: groc, blau i vermell

COLORS SECUNDARIS: verd ,taronja i violeta

El blanc i el negre s'utilitzen per a fer saturacions, encara que el negre gairebé no s'utilitzava mai. El negre era considerat manca de llum, per tant no es pintava amb negre.

La pintura impressionista no té dibuix, es a base de taques de color, que arriben fins i tot a agafar relleu damunt de la tela. El que pretén el pintor és captar el moment lumínic del moment en que ell està pintant i no pot dedicar-se a fer contorns i línies de dibuix, va posant colors primaris i secundaris en els seu inicis i finalment només colors primaris i l'ull és el que més tard i des d'una distància farà la juxtaposició de tots ells veient-se així l'obra amb els contorns mes delimitats.

La pinzellada es solta, ràpida, dinàmica i enèrgica. Hi ha tres tipus de pinzellada:

–Punts (a bases de marcar punts, (Divisionisme, vulgarment dit Puntillisme)

–Comes (pinzellada a base de ralles curtes i ràpides)

–Esborrany (era una pinzellada semblant a una rúbrica de firma es feia servir per a fer reflexes d'aigua, ombres...)

Els pintors Impressionistes trenquen amb un dels costums dels pintors fins a aquella època. Normalment l'artista que volia pintar paisatges, sortia a la muntanya, al camp o allà on fos que volgués treure'n la obra posterior i amb un bloc de notes, paper carbó, aquarel·les...feia els seus esbossos, prenia apunts i després quan era a l'estudi, era quan començava a pintar l'obra definitiva. Els pintors impressionistes van adoptar el costum de pintar a plein-air (aire lliure), agafaven les seves pintures, el cavallet i la tela i sortien a pintar al camp, a la muntanya, a la vora del Sena...Així, podien captar l'instant lumínic, que pres en apunts i pintat amb aquarel·les era impossible de traslladar-ho després a la tela dins l'estudi.

Una altra de les característiques, es que degut a la seva obsessió per poder captar la llum en un instant i fixar-la en un paper, i que això requeria pintar molt depressa amb pinzellada solta, enèrgica, ràpida... era la repetició d'un mateix tema en diferents hores del dia. La Catedral de Rouen de Monet n'és un exemple de les obres repetides diverses vegades, per poder captar diferents maneres de la llum incidint als diversos racons de l'obra.

La temàtica de les pintures era la vida quotidiana. Monet i Renoir pintaven sobre el mateix tema, els boscos de Fontainebleau i la riba del Sena, en aquestes obres es veuen persones de l'aristocràcia d'aquella època disfrutant a la vora del riu una tarda de diumenge, barques estacionades a la riba del Sena amb el seu reflex damunt de l'aigua...

Degas (1834–1917) Manet (1832–1883)

Sisley (1839–1899)

BIOGRAFIA DE MONET:

Claude Oscar Monet va néixer l'any 1840 en una família de comerciants a París. Al cap de pocs temps, tota la família es va traslladar a Le Havre, on el jove Monet va pintar dibuixos i caricatures.

L'any 1856 va entrar com a aprenent artístic en l'estudi de Jacques–François Ochoa per desenvolupar el seu talent i un any mes tard va conèixer Eugen Boudin, artista que pintava a plein-air i que influí en la seva obra fins al final. Sota les ordres de Boudin, Monet es va dedicar a pintar marines (paisatges marins, de platges....).

Al 1859 viatjà a París, va rebre una gran varietat d'impressions i visità l'Académie Suisse, una institució privada en la qual coincidí amb el pintor Camille Pissarro. El treball a l'estudi no el va satisfer, ja que va dedicar un major interès en la pintura a l'aire lliure (plein-air). Posteriorment es va relacionar amb Bazille, Renoir i Sisley, amb qui molt sovint sortia a pintar al bosc de Cahilly–en Bière, als voltants de Barbizon.

L'any 1870 se casà amb Camille Doncieux, que des de feia temps era la seva amant i amb la qual va tenir un fill. Tot i que gaudia de cert èxit, va patir grans dificultats econòmiques i aquest mateix any es va refugiar a Londres per fugir de la guerra franco-alemanya. Allí observà els paisatges dels anglesos Constable i Turner, dels quals en quedà molt impressionat per la lliure utilització dels colors... Allí també va conèixer al marxant Durand-Ruel, que posteriorment adquirí molts dels seus quadres.

Durant el següent any, Monet pintà a Holanda i després de que heretés una petita fortuna del seu pare, s'instal·là a Argenteuil, on el van seguir Manet i Renoir per treballar conjuntament.

En l'any 1874 la primera vegada que exposava amb els seus companys, presentà Impressió, Sol Ixent, que proporcionà més tard el nom del moviment gràcies a la crítica de Louis Leroy.

Cada vegada més convençut que la pintura ha de captar la llum i no els volums, el dibuix i les línies, Monet es va dedicar a pintar sèries de quadres amb un mateix tema (estació de St-Lazare, a París, la Catedral de Rouen, el Desglaç, els Nenúfars...) vist en diferents instants del dia i per això totalment diferents en cada versió.

Al 1881 s'instal·là definitivament a Giverny, prop de París, on creà una espècie de jardí flotant al costat del riu Eure, quan encara estava econòmicament bé. Allí va passar pintant els últims anys de la seva vida, fins la seva mort l'any 1926.

COMENTARI DE TRES OBRES DE MONET

NENÚFARS:

Monet era un dels impressionistes que li agradava repetir el mateix motiu diverses vegades en diferents hores del dia per poder copsar les diferents maneres, en que la llum incidia en aquell paisatge o objecte que a ell l'interessava. Els Nenúfars en són un exemple.

Hi han dues sèries de Nenúfars, totes dues pintades durant la seva estada a Giverny (l'última etapa de la seva vida) al llac del seu jardí a l'estil japonès. entre els anys 1897–1908 , la primera sèrie i entre els anys 1914–1919 , la segona.

Cada quadre és un moment del dia al petit estany, amb nenúfars i lliris d'aigua damunt l'aigua. El que l'autor vol mostrar és el reflex dels núvols sobre l'estany amb els nenúfars i lliris d'aigua en diferents atmòsferes i a distintes hores i èpoques de l'any.

Aquests paisatges aquàtics ens resumeixen 40 anys d'aquella atracció que sentia Monet envers l'aigua.

Els quadres d'aquesta sèrie estan fets a taques de colors primaris que mes tard, la vista juxtaposa. No hi ha línia, no hi ha dibuix. Estan fets amb una a pinzellada solta, hi ha espessor, gruix de pintura, relleu. Monet tampoc utilitza el negre perquè és manca de color, absència de llum i el que ell vol és captar la llum.

IMPRESSIÓ, SOL IXENT

Aquest quadre va ser pintat per Monet l'any 1873. És una vista del port de Le Havre, a primera hora del matí. Aquest quadre va causar polèmica i d'ell n'ha sorgit el nom que engloba a tots aquells artistes que se sortien del que era acceptable , artísticament parlant en aquella època: els Impressionistes, degut a una dura crítica que va fer Louis Leroy al diari le Cherivari.

És un exemple més de que a Monet li agradava molt pintar marines per a poder reflectir el cel damunt de l'aigua.

El quadre, vol representar un port, a primera hora , amb la boira que es va alçant i el fum de les fàbriques que ennegreix el cel rogent d'aquell matí. El sol es reflecteix damunt de l'aigua amb uns tons ataronjats, unes taques de color negre, representen una petita barca amb un home dins que sura damunt de l'aigua, amb un oleatge, gairabé inapreciable, marcat amb unes ralles, línies ràpides de color negre i gris.

El quadre és molt dens amb molta pasta de color, està fet a taques i no hi ha ni dibuix ,ni línies, ni contorns. El reflex de les fàbriques amb l'aigua es pot confondre amb màstils de vaixells amarrats al port.

Aquest quadre, va ser rebutjat i durament criticat, per aquestes mateixes raons; no es considerava un quadre, no es podia considerar una obra perquè era un esboç, no hi havia dibuix, no es podia parlar d'una barca, ni de fàbriques tampoc d'ones, tot eren taques i ralles, van titllar-lo de mal pintor i van proposar-li que abans d'exposar, aprengué a pintar.

Tot i aixó Monet no va deixar de pintar amb el seu estil, ja que a ell no li interessava pas de fer dibuix ni contorns, ell nomès volia impressionar a la tela la llum.

EL PALAU DA MULA:

El Palau Da Mula va ser pintat durant el període en que Monet va estar a Venècia l'any 1908.

El Palau Da Mula és la façana de l'edifici que es veu en primer pla de color gris amb finestres a l'estil àrab separades entre elles per columnes falses o semicolumnes, a peu de carrer hi ha dues entrades per a gòndoles i davant d'aquestes entrades hi ha dues gòndoles estacionades subjectades segurament en els dos pals que hi ha davant, el Palau i les gòndoles es veuen reflexades al canal, l'aigua té moviment , gràcies a la pinzellada ràpida, però clara que es fa.

Els colors són freds, dona una sensació de repòs. La silueta del palau i de tots el objectes i coses del quadre estan en una atmosfera com emboirada, enterenyinat.

No és una taca espessa, hi ha relleu però no és un gruix de pintura dens, les petites ones són fetes depressa i lleugerament.